

og jeg tvivler meget paa, at det kan paahvile Livsforfikkingsanstalten at modtage et saabantvungent Indskud af en Mand, som ikke kan skaffe Helbredsstatist. Det er jo vist nok, at Livsforfikkningen har en saadan Forpligtelse ligeoverfor de Embedsmænd, hvem det nu paahviler at sikkre deres eventuelle Enker en Overlevelsesrente, men det er dog ikke ganske sikkert, at man herfra kan paalægge Monarkiets Livsforfikkingselskab en saadan Forpligtelse. Jeg skal ligeledes tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en Omstændighed ved § 9, og det er Reguleringen af Hjemmeindtægten efter Præstegaardsjordens Vortvalg. Der siges i Paragrafen, at Kapitalrenten, Forpagtnings- eller Arvvesteafgiften skal tilligemed Brugsindtægten af den tilbageblivende Jord afdrages fra Hjemmeindtægten, som saaledes paany bliver at regulere; men der er ikke omtalt, at Brugsindtægten af Præstegaarden skal nedsettes med $\frac{1}{3}$ Deel for det Tilbageblivendes Bedkommende. Det forekommer mig dog, at da den forud var nedsat med $\frac{1}{3}$ Deel, saa bør den ogsaa her nedsettes med $\frac{1}{3}$ Deel; det er muligt, at det er Meningen, men det staaer ialtsald ikke omtalt i Paragrafen. Den ærede Kultusminister hittede igaar mod det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Krogsh), at han ikke forstod hans Indsigelser mod Lovens for-melle Side. Ministeren spøgede med, at det paagjældende Medlem havde gjort Indsigelse mod, at een Paragraf var 3 Spalter lang og en anden kun 3 Linier. Det er ganske vist, at fremsat paa den Maade kan det see noget ubehydeligt ud, men jeg maa dog ogsaa slutte mig til dem, der finde, at denne Lov ikke er saaledes affattet, som man maa ønske; den gjør paa mig Indtrykket af en Afhandling, en Udarbeidelse om det foreliggende Emne, men ikke af en Lov, og jeg maa i saa Henseende slutte mig til Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), som anbede over, at ikke selve Listen var optagen i Loven. Den ærede Minister sagde: Gud bevare os! Listen staaer jo bagved. Ja, Listen staaer som et Motiv for Loven, og Motiverne staae i § 2. Listen skulde staae i § 2, og det, som omhandler den Maade, hvorpaa man er kommen til Listen, skulde have staaet i Moti-

verne. Der er flere andre Punkter i Loven, hvor en lignende Vanfærlighed, nemlig at man ikke rigtig veed at gjøre sig klart, hvad der menes, er tilstede; men jeg skal ikke nærmere gaae ind paa dem. Jeg skal slutte med at gjentage, hvad jeg allerede tidligere i mit Foredrag har sagt, at saalænge Loven ikke foreligger bilagt med en nøagtigere Opgjørelse af dennes finansielle Resultater, saalænge den endnu bevarer saa store Opfordringer for de geistlige Embedsmænd til at forbedre deres Aar ved Vortfytning fra Kaldene, saalænge vil jeg ikke kunne stemme for den.

H. H. Hansen: Efter de Indtryk, jeg har modtaget under de to foregaaende Dages Forhandlinger, saavel som ogsaa af den Udtalelse, der er fremkommen fra den ærede sidste Taler, der er omhyggelig har motiveret sin Stilling til det foreliggende Lovforslag, og i Modsetning dertil den Udtalelse, som igaar fremkom fra den høitagtede Kultusminister, saa har jeg ikke længere nogen Tanke om, at dette Lovforslag vil erholve en saadan Skikkelse, at det vil gaae ud som Lov og møde Tilfredshed mellem de paagjældende Parter, hverken i denne Session og maaskee heller ikke i mange derpaa følgende, naaget det jo er almindelig anerkjendt saavel i dette Thing som udenfor, at den nuværende Tilstand i mange Retninger ikke er tidssvarende. Den Ulempe, som i Almindelighed meest er paaanket, er den høit paafaldende Ulighed i den Maade, hvorpaa Staten i sin Tid har aflagt de geistlige Embeder, idet nogle af dem ere saa umaadelig høit lønne, medens andre ere kummerlig og yderst slet lønne. Det maa jo vel erindres, at Staten paa Kirkens Begne, af hellig Nidkjærhed for at Guds Ord skulde prædikes og Kirkens hellige Handlinger forvaltes efter en vis bestemt kirkelig Orden, har paataget sig Dvertilshyret med Kirken og at bestikke Kirkens Embedsmænd, og sikret disse deres Embedsindtægter, deels ved personlige Bidrag af Sognemedlemmerne, men for den væsentligste Deel gennem et vist begrændset Jordareal. Derved er det jo fremkommet, at Embedernes større eller mindre Indtægt er bleven afhængig af et større eller mindre Antal af tiendehynde Tdr. Hartkorn,